

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Filipa Dienstbiera, soudce Tomáše Langáška a soudkyně Veroniky Juříčkové v právní věci žalobce: **P. R.**, proti žalované: **Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně**, sídlem nám. T. G. Masaryka 5555, Zlín, proti rozhodnutí rektora žalované ze dne 20. 12. 2021, č. j. UTB/21/023587, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 29. 6. 2023, č. j. 29 A 16/2022-137,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalobce **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Brně výše označením rozsudkem zrušil rozhodnutí rektora žalované, který k odvolání žalobce potvrdil rozhodnutí děkana Fakulty managementu a ekonomiky o ukončení žalobcova studia, a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost, v níž požádal o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. V následném doplnění své žádosti uvedl, že podstatou kasační stížnosti bude vada řízení před krajským soudem spočívající v neseznámení stěžovatele s vyjádřením žalovaného. Stěžovatel dále uvedl, že má podezření na manipulaci se správním spisem ze strany žalované a že mělo být zrušeno i rozhodnutí děkana. Stěžovatel ve vztahu k žádosti o ustanovení advokáta doplnil, že má za to, že nejde o bezúspěšné uplatňování práva, neboť je třeba, aby rozhodnutí soudu bylo právně bezvadné. Proto podal kasační stížnost, ačkoliv byl v řízení u krajského soudu úspěšný. Má za to, že jsou dány důvody pro zrušení rozsudku krajského soudu a že kasační stížnost je přípustná.

[3] Vzhledem k tomu, že kasační stížnost podal účastník, který byl v řízení o žalobě před krajským soudem procesně úspěšný, zabýval se Nejvyšší správní soud nejprve otázkou přípustnosti kasační stížnosti.

[4] Podle § 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) je kasační stížnost opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, domáhá

zrušení soudního rozhodnutí. Kasační stížnost je přípustná proti každému takovému rozhodnutí, není-li stanoveno jinak. Podle § 104 odst. 2 s. ř. s. je kasační stížnost, která směřuje jen proti výroku o nákladech řízení nebo proti důvodům rozhodnutí soudu, nepřipustná.

[5] Výkladem pojmu kasační stížnost směřující proti důvodům rozhodnutí soudu obsaženého v citovaném ustanovení se zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu, který v usnesení ze dne 1. 7. 2015, č. j. 5 Afs 91/2012-41, dospěl k závěru, že „*kasační stížnost podaná účastníkem, který byl v řízení před krajským soudem procesně úspěšný a který nenamítá, že krajský soud měl výrokem ve věci rozhodnout jinak, je podle § 104 odst. 2 s. ř. s. nepřipustná*“.

[6] Nejvyšší správní soud má za nepochybné, že stěžovatel byl procesně plně úspěšný, jestliže krajský soud dle jeho žalobního návrhu rozhodnutí žalované zrušil a žalovanou zavázal stěžovatelův případ znovu posoudit. Krajský soud tedy nemohl rozhodnout „více“ ve prospěch stěžovatele ani si nelze rozumně představit, že by stěžovatel mohl namítat, že krajský soud měl rozhodnout ve výroku jinak. Ačkoliv stěžovatel ve svém podání uvedl, že mělo být zrušeno také rozhodnutí děkana (správního orgánu I. stupně), námitka nevyhovění žalobnímu návrhu na zrušení prvostupňového rozhodnutí nemůže představovat výhradu vůči výroku rozhodnutí krajského soudu; taková kasační stížnost je podle usnesení rozšířeného senátu ze dne 28. 8. 2007, č. j. 1 As 60/2006-106, nepřipustná. Domáhat se zrušení rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které předcházelo napadenému správnímu rozhodnutí, totiž není procesním právem žalobce, jemuž by odpovídala povinnost soudu o takovém návrhu výrokem rozhodnout. Nejvyšší správní soud ani neshledal, že by rozhodnutí rektora žalované trpělo vadou nicotnosti, k níž by soud musel přihlédnout *ex officio*, a která by mohla zapříčinit jiný výrok rozhodnutí krajského soudu. Stěžovateli bylo i přes jím tvrzené vady soudního či správního řízení vyhověno a jeho kasační stížnost tak nesměruje proti výroku rozsudku krajského soudu, nýbrž pouze proti jeho důvodům.

[7] Protože je na základě výše uvedených skutečností kasační stížnost podle § 104 odst. 2 s. ř. s. nepřipustná, Nejvyšší správní soud ji podle § 46 odst. 1 písm. d) za použití § 120 s. ř. s. odmítl.

[8] S ohledem na zjevnou nepřipustnost kasační stížnosti podle § 104 odst. 2 s. ř. s., kterou nelze žádným způsobem napravit, soud nerozhodoval o žádosti stěžovatele o ustanovení zástupce (viz rozsudek ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Ans 6/2008-48, č. 1741/2009 Sb. NSS) ani o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, jenž by v nynější věci ostatně postrádal smysl. Takový postup soudu by byl jen formalistický a v rozporu se zásadou ekonomie řízení, neboť by navzdory dalším nutným úkonům ze strany soudu i stěžovatele nemohl za žádných okolností vést k jinému výsledku řízení.

[9] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 za použití § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. září 2023

pokračování

JUDr. Filip Dienstbier Ph.D.
předseda senátu